

Egyház és erdészek a Vértes erdeiben

Interjú Spányi Antal püspökkel

A Vértesi Erdő Zrt. kiemelt figyelmet fordít a vértesi erdőkben megbújó keresztény egyházi műemlékek, emlékhelyek állagmegóvásának előmozdítására, megőrzésük, fenntartásuk elősegítésére. Ennek érdekében évek óta számos kapcsolódó erdei rendezvényt szervez, ahol adományokat is gyűjtenek a leromlott állapotú egyházi vagy egyházi vonatkozású épületek, kápolnák, keresztek felújítására. Ennek köszönhetően is, túlmenően az évszázados tradicionális kereteken, kitűnő szakmai és emberi kapcsolat alakult ki a vértesi erdészek és a katolikus egyház helyi képviselői között. A karácsonyi ünnepek előtt erről is beszélgettünk Spányi Antallal, a Székesfehérvári Egyházmegye püspökével, a Magyar Katolikus Karitászt püspökelnökével.

– A 22 erdőgazdaság basonlóan gondolkodik abban, hogy szinte mindegyik társadalmi réteg elvárásainak igyekszik megfelelni, amely a magyar erdőket látogatja. Az infrastrukturális fejlesztések mellett a hitélet gyakorlásához is teret szeretnének nyújtani a vallásturisztikai fejlesztésekkel. Így járulnak hozzá abhoz, hogy a keresztény kultúra évezredek múltja megmaradjon a következő nemzedék szemlélésében és a hitélet gyakorlása töretlen legyen. Ön szerint miben tud az erdészirtársadalom segítséget nyújtani az egyháznak, hogy továbbadhassák az eddig megőrzött keresztény kultúra alapvető értékeit?

– Nagy örömmel látom, hogy az erdészek nemcsak az erdők rendbetételére, a turistautak gondozására fordítanak gondot, hanem arra is, hogy az erdőben lévő különböző emlékeket őrizzék, és azokat a környezetükkel együtt olyanra alakítsák, ahol az erdőt járó emberek, a turisták megpihenhetnek, emlékezhetnek, esetleg imádkozhatnak. Külön kiemelkedő esemény volt, amikor a devecseri katasztrófa után az erdészirtársadalom a maga erejével sietett az emberek segítségére és felépítették a *Makovecz Imre* által tervezett ökumenikus kápolnát. Ez a munka, amelyet ilyen sokrétűen végeznek az erdészetek szakemberei, nagyon fontos az egész társadalom számára, hiszen az ember pihenni megy a természetbe. Hogyha ott lelkében gazdagodni tud, akkor még inkább

felüdülve, megerősödve tud visszatérni a mindennapi életéhez, a mindennapi életterébe. Szívből kívánom, hogy az erdészetek munkatársainak ilyen irányú tevékenységét a jó Isten áldása kísérje továbbra!

– A Vértesen is átível a Mária Út. Mit tanácsol, mit tehetnénk annak érdekében, hogy népszerűbb és basonló látogatottságú legyen egyszer, mint a Szent Jakab Út, az El Camino? Mi a jelentősége a zarándoklatoknak az ember életében a 21. században?

– Az ember mindig szeretett zarándokolni. A zarándok elhagyja a maga megszokott, biztos életterét, életkörülményeit és kicsit rábízta magát Istenre, illetve rábízta magát más emberekre. Hiszen a zarándok könnyen kerülhet olyan helyzetbe, hogy mások segítségére szorul és mások segítségét kell, hogy elfogadjja. Egy-egy zarándokút hosszú idő alatt válik olyan nevéssé, ismertté, annyira látogatottá, mint az El Camino, amely valóban reneszánszát éli napjainkban. A Mária Út nemrég indult, a gondolat nemrég született meg. Az erdészeti szakemberei is szeretetükbe, gondoskodásukba, oltalmukba fogadták, ami egyfajta garancia számunkra, hogy a mi kis hazánkban előbbutóbb a Mária Út is olyan fontos lesz a magyarság számára, mint amilyen az európai kereszténységnek az El Camino. Fontos, hogy zarándokoljunk és az utakat járva megtapasztaljuk a csöndben Isten jelenlétét, akár magányosan, akár másokkal összefogva. Megtapasztaljuk mások szeretetét, amelyet tőlük elfogadhatunk, és amelyet nekik mi adhatunk. Szívből kívánom, hogy

ezek a zarándoklatok legyenek egyre népszerűbbek! Köszönöm, hogy tördnek velem!

– A Vértesi Erdő Zrt. Szent Erzsébet-napon bagyományteremtő programot indítva ételt kíván osztani a rászorultak javára. Ön, mint a Katolikus Karitászt elnöke, milyen tanácsot ad, ennek a programnak az indulásakor?

– Nagyon fájdalmas azt látni, hogy mennyi embernek nehéz a mindennapi gondokkal való küzdelem. A téli tüzezőlőnek vagy akár a mindennapi betevő falatnak a beszerzése. A Karitászt próbál ezen segíteni, sok más karitatív szociális célt maga elé tűző szervezettel közösen, velük együttműködve. De természetesen nem vagyunk képesek minden problémát megoldani. Nagyon örülünk, hogy ebben az összefogásban ott láthatjuk magunk mellett a Vértesi Erdő Zrt. munkatársait és a többi erdőgazdaság szakembereit is. Köszönöm ezt a tevékenységet! Úgy is, mint a Magyar Katolikus Karitászt püspökelnöke és szívből kívánom, hogy ebben a munkában, amelyben jót tesznek, teljék minden – a programban résztvevő – munkatársuknak igaz öröme! Szálljon rá igazi békességre!

– Mit kíván azoknak az embereknek, akik az erdőben dolgoznak, az erdő közelében élnek életüket és a magyar erdőket járják felüdülésként?

– Az erdészekre, az erdőben dolgozókra az ember hajlamos irigykedve gondolni. Talán jó levegőn vannak, talán békességben dolgoznak, talán egy csöndes, a rohanó világtól kicsit távol eső környezetben végezhetik munkájukat. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy ez a munka bizony nagyon-nagyon nehéz, sokszor keserves, emberpróbáló. Télen-nyáron, fagyban és hőségben, sokszor messze mindentől végeznek nagyon kemény fizikai munkát ezek az emberek. Szívből kívánom, hogy tapasztalják meg ennek a munkának az áldását! A csöndben, a természetben találjanak békét, erősödjének a szeretetben! Szívből kívánom, hogy legyen az erdőgazdaságok minden dolgozójának, minden munkatársának békés, boldog új esztendője!

Kép, szöveg: **Sárainé Illés Edina**
Vértesi Erdő Zrt.
Szerkesztett változat. Szerkesztette:
Nagy László